

Posudek oponenta k diplomové práci autorky Lucie Strejcové na téma **Nepominutelný dědic a jeho vydědění**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 6 %. Nejedná se o shodu, která by byla svým procentuálním rozsahem nějak problematická, navíc je třeba zdůraznit, že autorka užití názorů z děl jiných autorů vždy řádně cituje.

Diplomová práce sestává z šesti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce splňuje požadavky na ní kladené. K práci nejsou připojeny žádné přílohy, což však není s ohledem na zvolené téma práce a způsob zpracování problém.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Seznam zdrojů je velmi bohatý, nicméně v práci samotné se v poznámkách pod čarou cituje jen z několika málo pramenů, takže panují určité pochybnosti o tom, zda byl skutečně celý deklarovaný seznam zdrojů využit. V této souvislosti lze kladně ohodnotit práci autorky se soudní judikaturou. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. Judikatura je zpracována především v souvislosti s vyděděním, což je pochopitelné, neboť většina ostatních institutů je nových a judikaturou tedy prozatím neřešených. Autorka osvědčuje uspokojivou orientaci v judikatuře a i správně vyhodnocuje starší judikaturu jako použitelnou i po přijetí občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. Jako poněkud netradiční vnímá oponent citaci důvodové zprávy z webu Ústeckého kraje, jistě bylo možno najít si zdroj vhodnější.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem na první pohled odpovídá rozsahu a charakteru práce. Při bližším zkoumání však vyjde najevo jednak to, že často je do poznámky pod čarou vložen pouze odkaz na určité zákonné ustanovení, a dále je patrná práce s omezenějším množstvím pramenů, než je na závěr uváděno.

Předkládaná práce obsahuje určité množství gramatických chyb a překlepů. Lepší korekturou by se jistě dalo nesrovnalostem (např. str. 2 – kumulativně splněn, str. 2 – vymezení jednotlivých důvodů vymezení, str. 13 – soudní komisař stanoví lhůta, str. 15 – v tomto případě, str. 22 – disimilované, str. 51 – nová právní úprav) předejít. Nepřesností v interpunkci obsahuje předkládaná práce bohužel nepříjemně velké množství.

Z obsahového hlediska je třeba předeslat, že autorka se drží zvoleného tématu. Pokud autorka od meritu zpracování odbočí, vždy je to ku prospěchu věci a v zájmu komplexnosti podávaného výkladu. Autorka se vždy správně snaží pojednat o všech v úvahu přicházejících eventualitách, její zpracování lze tedy vnímat jako komplexní. Někdy je však podaná informace poněkud povrchní a autorka nejde ve svých úvahách příliš do hloubky a nehledá sporné momenty.

Autorka se nedopouští věcných chyb, její výklad je povětšinou srozumitelný a pochopitelný. Určitým negativem diplomové práce je to, že autorka až na výjimky (zejména v posledních dvou odstavcích závěru) sama příliš neprezentuje své názory a hodnocení, oponent však chápe, že to je u studentky pátého ročníku obtížné.

Autorka nepředkládá ucelený historický exkurz, což není vadou, když práce není zaměřena historickoprávně. V jednotlivých pasážích však lze nalézt komparaci s dřívější právní úpravou. Pokud jde o žádoucí komparaci se zahraničními právními úpravami, ta absentuje a ojedinělé zmínky o cizích právních úpravách dostačující nejsou.

U ústní obhajoby by se autorka mohla zaměřit na následující otázky:

- 1) Autorka nehodnotí příliš pozitivně zákonné důvody vydědění. Jak by tedy mohly být podle ní vymezeny důvody vydědění precizněji?
- 2) Autorka se zmiňuje o výhradě soupisu pozůstalosti. Jak by tento institut charakterizovala?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje oponent posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako velmi dobrou s ohledem na výkon při ústní obhajobě.

V Plzni dne 3.5.2017

JUDr. Radek Spurný